

sen af konkrete spørgsmål om dispensationer fra tilgængelighedsfristen, når det drejer sig om arkivalier, der er afleveret fra den offentlige forvaltning. Tilsvarende inddrages Domstolsstyrelsen, når der er tale om arkivalier, der er afleveret fra retterne.

Samtidig tilsigtes det at skabe hjemmelsmæssig klarhed med hensyn til aflevering og bevaring af private arkivalier, der er omfattet af lov om behandling af personoplysninger, ved at indsætte en særlig bestemmelse herom i arkivloven. Det foreslås endvidere at bemyndige kulturministeren til efter indhentet udtalelse fra Datatilsynet at fastsætte nærmere regler om tilgængelighed til private arkivalier, som indeholder oplysninger, der er omfattet af lov om behandling af personoplysninger.

Endvidere indeholder lovforslaget en bestemmelse, der knytter sig til forvaltningens gradvise overgang til elektroniske sagsbehandlings- og arkivsystemer. Det foreslås således, at kulturministeren bemyndiges til efter forhandling med forskningsministeren at fastsætte bestemmelse om, at statslige myndigheder, der inden for en nærmere fastsat dato ikke er overgået til elektronisk arkivering, skal betale for bevaring i Statens Arkiver af arkivalier, der efter denne dato dannes på papir.

Endelig indeholder lovforslaget en bestemmelse, hvorefter kulturministeren kan delegerere den mere detaljerede regelfastsættelse vedrørende bevaring og kassation samt en række andre forhold af overvejende arkivteknisk karakter til rigsarkivaren.

Det skal tilføjes, at der i henhold til § 41 i lov nr. 337 af 14. maj 1992 om offentlige arkiver m.v. som ændret ved lov nr. 421 af 10. juni 1997 skal finde en revision af loven sted senest i folketingsåret 2001-2.

Ved denne lovrevision vil spørgsmålet om tilgængeligheden til arkivalier, der er afleveret fra myndigheder inden for den offentlige forvaltning blive berørt.

Gældende bestemmelser om sletning og arkivering af registre, der er omfattet af registerlovgivningen

Offentlige myndigheders registre var indtil gennemførelsen af lov nr. 294 af 8. juni 1978 om offentlige myndigheders registre omfattet af de for statens arkivalier i øvrigt gældende regler. Loven er på enkelte punkter ændret ved lov nr. 383 af 10. juni 1987, ved lov nr. 346 af 6. juni 1991 og ved lov nr. 1093 af 19. december 1994 samt endelig ved lov nr. 337 af 14. maj 1992 om offentlige arkiver m.v.

Ved lov om offentlige myndigheders registre indførtes særlige regler om behandling, bevaring og kassation af arkivalier (registre), der var omfattet af loven. Lov om offentlige myndigheders registre gælder ifølge dens § 1, stk. 1, for »edb-registre, der føres for

den offentlige forvaltning, og som indeholder personoplysninger.« Edb-registre defineres i samme lovs § 1, stk. 2, som »registre eller andre systematiserede fortegnelser, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling.«

Ifølge lov om offentlige myndigheders registre, § 9, stk. 3, skal registrerede oplysninger, der på grund af alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registrets opgaver, slettes. Bestemmelsen skal sikre, at registret til stadighed har de aktuelt gældende oplysninger og kun disse.

Den gældende regulering om arkivering af registre, der indeholder personoplysninger, tager således sit udgangspunkt i databeskyttelseshensyn, det vil sige hensynet til den personlige integritet hos det enkelte registrerede individ.

Et ubetinget krav om sletning vil imidlertid i mange tilfælde kunne medføre uoprettelig skade for planlægning og forskning, herunder navnlig historieforskning. Der blev derfor i lov om offentlige myndigheders registre, § 9, stk. 4, indsat en bestemmelse om, at registereksemplarer i stedet for at blive slettet kunne overføres til opbevaring i arkiv. Bestemmelsen lyder:

»Registertilsynet kan tillade, at registre, der føres for kommunale myndigheder, overføres til opbevaring i arkiv på nærmere angivne vilkår. Registre, der føres for statslige myndigheder, overføres til opbevaring i Statens Arkiver efter reglerne i lov om offentlige arkiver m.v.«

For så vidt angår statslige myndigheders registre er det i den gældende arkivlovs § 14, stk. 1, fastsat, at journalregistre er omfattet af en almindelig afleveringspligt, idet bevaringen af sådanne registre er en betingelse for, at myndighedens øvrige arkiv vil kunne anvendes i forskningsmæssig eller anden sammenhæng. Andre registre, der indeholder personhenførbare oplysninger, skal afleveres til Statens Arkiver, såfremt det findes nødvendigt for udførelsen af forskningsmæssige eller statistiske undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig interesse.

Afgørelsen af, om et givet register, bortset fra statslige myndigheders journalregistre, skal afleveres til arkiv, træffes ifølge arkivlovens § 14, stk. 2, af Registertilsynet efter indstilling fra rigsarkivaren. At afgørelseskompetencen er henlagt til Registertilsynet, baserer sig på hensynet til databeskyttelse. I praksis tillægges rigsarkivarens udtalelse vedrørende den forskningsmæssige eller statistiske betydning af arkivering i denne forbindelse stor vægt.

Til udfyldelse af denne bestemmelse er det i § 11, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 919 af 28. november 1997 om offentlige arkivalier og om offentlige arkivers